

Fasori Örökdiák

A BUDAPESTI EVANGÉLIKUS GIMNÁZIUM VOLT NÖVENDEKEINEK EGYESÜLETE
TIMOR DOMINI PRINCIPIUM SCIENTIÆ • AZ ÚRNAK FÉLELME FEJE A BÖLCSESSÉGNEK

2014. SZEPTEMBER

7. SZÁM

So WHAT? – Kit érdekel?!

Ahhoz képest, hogy mennyien végeztünk az elmúlt 25 évben, meglehetősen keveseket.

Sokaknak – ők mondják – a Fasor nem adott elég pozitív élményt, és ezért nem érdekli őket az egykori diákok tevékenysége. Sajnálattal mondjuk, még adhatna... Mások egyszerűen túl elfoglaltak. Valóban, napi 100+ email és FB (és egyéb) bejegyzés túl sok. Különösen, ha a nagyobb részük hulladék. Ezek között könnyen elvesz egy-egy fasori hír.

Sokan még nincsenek abban a korban, hogy az alumni téma érdekelje őket. Tanulás, egzisztencia megteremtése, családalapítás – az adott életkor természetes igényei. Megint mások egyszerűen nem látják, hogy mire jó egy újabb közösség. Minek összejönni, minek hozzászólni, minek segíteni – vezet ez valahová? Jó ez nekem?

Kétségtelen: az újraindulás óta végeztek jobbára nem ugyanúgy viszonyulnak egykori iskolájukhoz, mint az idősebb generáció. Megható látni, hogy a több mint fél évszázaddal ezelőtt végeztek összejönnek, olvasni visszaemlékező soraikat, tapasztalni anyagi támogatásukat, érezni, hogy tényleg sajnálják, amikor egy-egy rendezvényre nem tudnak eljönni a tizenpáezer kilométer távolság miatt... Köszönjük, hogy életben tartottátok nekünk a Fasort. Higgyétek el, sokan vagyunk hálásak az itt kapott élményekért, tartásért, látásmódotért (és bizonyos élmények hiányáért). De nálunk ez nem mérhető a Fasor-napon résztvevők létszámával.

Valóban hosszú ideig tartónak tűnhet a fiatal örökdiákok útkeresése. Próbáljuk megtalálni, hogy miért tartuk fontosnak azt, hogy egyfajta büszkeség lengje körül a Fasort, hogy mi az, ami megmozgatna egy fiatal örökdiákot, és hogy miért és hogyan érdemes folytatni az egykori növendékek egyesületének életét.

Kézenfekvő gondolatok:

- Rendhagyó osztályfőnöki órákon megpróbáljuk elmesélni, átadni a jelenlegi diákoknak, hogy milyen volt a mi időnkben a Fasor. Mit kaptunk itt, miért szerettük, miért lényegtelen, ami esetleg óriási problémának tűnt. Megpróbáljuk – és már ez sem egyszerű – csökkenteni a szakadékot két, viszonylag közeli generáció között. Közben megpróbáljuk jó tanácsokkal ellátni a diákokat a pályaválasztással, az egyetemen vagy a munkahelyen való eligazodással kapcsolatban.
- Jó lenne jobban ismernünk egymást. Hiszen előbb-utóbb mindenkinek vagy szüksége lesz segítségre, vagy olyan helyzetben

lesz, hogy segíthet másokon.

Ha pl. orvosra van szükségünk, akkor először a családtagban bízunk, utána az ismerősben, és ha nincs senki a látókörben, akkor megyünk egy ismeretlen rendelőjébe. Hallom már a szkeptikust: attól, hogy egy iskolában végeztünk, nem biztos, hogy megbízható, nem biztos, hogy jól járok vele, nem biztos, hogy... persze, hogy nem biztos. De nagyobb az esélye. És a bizalmon kívül is van szempont, ami miatt érdemes a hozzánk valamivel közelebb állót választani: nagyobb eséllyel képzelünk el hasonló jövőt, hasonló értékek mentén működő világot, mint egy teljesen ismeretlennel. Egy személyes példa: tanszékeim honlapjának megújításához kerestünk vállalkozókat. Rengeteg webfejlesztő cég létezik – de miért ne szerepeljen a versenyben olyan is, aki diáktársam, és esetleg épp megrendelések híján van? Ha valaki pénzt költ egy szolgáltatásra, termékre, akkor azzal lehetőleg támogasson olyasvalakit, aki vele egy csónakban evez. Ezért – ha a szakmai paraméterekben nincs különbség – érdemes egymást előnyben részesíteni, mert ezzel saját magunknak (és gyermekeinknek) is segítünk egy olyan világot teremteni, ahol jól érezzük magunkat.

Hogy mindez működjön, jó lenne egymást jobban megismerni. Lehet persze, hogy egymás megismerésének ma már nem (csak) a személyes találkozások adnak megfelelő teret, hanem létre kellene hozni egy szaknévsor jellegű adatbázist, ahol egymásra találunk – mondjátok el, hogy Nektek mire lenne igényetek.

- Elképzelhető, hogy előbb-utóbb az Iskola napi életéhez is szervebben kapcsolódó, a tanárok munkáját vagy a diákok életét segítő műhelymunka is kezdetét veheti, pl.:

- egy-egy tárgyhoz hogyan lehetne jobban oktatni (külföldi példák, tananyagok, amelyekhez esetleg a tanároknak nincs idejük/alkalmuk hozzáférni, egyetemi követelmények, elvárások),
- fakultációk vendéglátókkal,
- „fasori különutas elitképzés”: megoldások kidolgozása, támogatása,
- önkéntes munkához megfelelő terep biztosítása
- fasoriak számára nyári diákmunka/szakmai gyakorlat lehetőségének biztosítása

Folytatás a 2. oldalon.

Szinte nincs olyan terület, ahol ne tudnánk segíteni egykori iskolánkat. És szerencsére számos jó példa is van. Egyikünk sokat segített a Gimnáziumnak pályázatok írásában. Másikunk ügyvédként segített egy ingatlan-adományügy megoldásában. Egy mérnökhallgató szakdolgozatában a Gimnázium energia-felhasználásának hatékonyságát javító intézkedéseket vizsgált. A terep végtelen...

- Fontos lenne, hogy anyagilag is tudjuk támogatni a tanárokat. Az adománygyűjtés egyik eszköze lehetne pl. egy Fasor Alumni Bál. Látod: ötlet van bőven – ezeken kívül is. Dolgozunk azon, hogy minél több olyan diákkal fel tudjuk venni a kapcsolatot, aki az újraindulás óta végzett. Posztolunk a FB-on, írunk email-t. Időnként van, aki válaszol. Vannak néhányan, akik építő ötleteikkel támogatnak, és egyre többen meghallják a hívó szót és segítenek – köszönet nekik.

Fontos lenne megérteni, hogy a fentieket csak akkor lehet megvalósítani, ha sokan tesznek érte. Nem kell nagy áldozatokra gondolni.

Apró lépésekre csak:

1. Kövess minket a kék közösségi oldalon (facebook, „Fasori Öregdiákok”, nem összetévesztendő hasonló nevű oldalakkal)
2. Add meg az email címedet: <http://goo.gl/iZudWP>
 - a. Adataidat bizalmasan kezeljük, mások nem látják azokat.
 - b. Egy levelezési listára kerülsz, (mások nem látják a címedet), bármikor leiratkozhatasz, és évente nem kapsz 4-5 levélnél többet.
3. **Segíts, hogy elérjük az ismerőseidet is** – sajnos nagyon sok még a fehér folt a címlistánkban. Neked ez csak pár perc, nekünk pedig óriási segítség.
4. Ha van a fentiekkel kapcsolatban gondolatod, vagy alkalmanként tudsz valamiben segíteni, jelezd. Van, aki egy óra gépelést vállal, van, aki gyermekfelügyeletet egy-egy rendezvényen, vagy fényképez, vagy interjút készít, esetleg előadást tart... téglánként épül ez is.
5. Ha van időd, gyere el valamelyik rendezvényre. Váltunk pár szót.

Érdekel?

Dr. Raisz Dávid, ez egyesület elnöke (fasorioregdiak@gmail.com)

Beszélgetések fiatal örökdiákokkal – a bakancstól a körömcipőig

MIKOR ELMESÉLTÉM BARÁTNŐIMNEK, HOGY KIVEL FOGOK INTERJÚT KÉSZÍTENI, EGYIKÜK RÖGTÖN MEGJEGYZTE: „A MENTOROM VOLT, AMIKOR A FASORBA KERÜLTEM. EGY KÖZÖS ISMERŐSÜNK KÉRÉSÉRE RÖGTÖN ELSŐ NAP MEGKERESETT ENDEM, AZ ISMERETLEN ELSŐST, ÉS ÖNZETLENÜL, CSUPA JÓ SZÁNDÉKKAL IGAZÍTOTT EL A FASORI ÉLET DIÁKSZEMMEL LÉNYEGES KÉRDÉSEIVEL KAPCSOLATBAN.” AZÓTA SOK MINDEN TÖRTÉNT VITÁLYOS ESZTERREL ÉS A BARÁTNŐMMEL IS, DE EGY DOLOG VÁLTOZATLAN MARADT: UGYANOLYAN VIDÁM KÖZVETLENSÉGGEL MESSÉLT NEKEM MOSTANI ÉLETÉRŐL, MINT AHOGY TETTE EZT MAJD HÚSZ ÉVEL EZEELŐTT GIMNAZISTAKÉNT. ÍME, ZSIGMONDNÉ DR. VITÁLYOS ESZTER, EURÓPAI UNIÓS FEJLESZTÉSEKÉRT FELELŐS ÁLLAMTITKÁR ÉLETÚTJA A BAKANCSOS LÉPEGETÉSEITŐL A MAGAS SARKÚ CIPŐS LÉPDELESÉIG.

DR. GELÁNYI ANIKÓ: MINDENKITŐL EZT KÉRDEZEM ELSŐKÉNT, ÍGY MOST SEM MARADHAT KI, HOGY MIÉRT PONT A FASORIBA MENTÉL? CSALÁDI INDÍTÁS VITT ESETLEG ERRE, VAGY MÁS OKA VOLT?

ZSIGMONDNÉ DR. VITÁLYOS ESZTER: Amikor az általános iskolában gimnáziumot kellett választani, mi elsősorban az egyházi iskolák irányába érdeklődtünk a szüleimmel. Szóba került a Baár-Madas is, de mivel a bátyám a Fasoriba járt, erre esett a választás. Nagyon jó hírű iskola volt már akkor is, emiatt döntöttem emellett. Sőt, ha jól emlékszem, csak a Fasorba jelentkeztem, máshova nem is adtam be a jelentkezésemet.

G.A.: MESÉLJ KICSIT AZ AKKORI FASORRÓL. MILYEN TAGOZATRA JÁRTÁL, KIKRE EMLÉKSZEL A TANÁRI KARBÓL...

Zs.V.E.: Nálunk nem volt még külön tagozat, az A osztályba jártam. Bartháné Nagy Katalin tanárnő volt az osztályfőnökünk. Nagyon szerettem oda járni, zseniális osztályom volt, és szerettem a tanárokat is. Az egy jó időszak volt az életemben.

Egyrészt nem volt olyan szigorú az iskola, mint amit sokan gondolnak

egy egyházi iskoláról, ugyanakkor mégiscsak megadta azt a tartást és erkölcsi iránymutatást, amit az ember várt tőle. Ugyhogy én csak jó emlékekkel gondolok vissza a gimnáziumi évekre. Egyébként a mai napig tartjuk a kapcsolatot az osztálytársaimmal, meg néhány tanárral is. A tanárok közül elsősorban Kőszeghy Miklós tanár úr, Olbrich Jánosné és Kézdy Edit tanárnő voltak rám nagy hatással.

G.A.: HAMAR KIDERÜLT, HOGY MILYEN PÁLYÁRA SZERETNÉL MENNI, VAGY AZ UTOLSÓ PILLANATBAN, AMIKOR MÁR BE KELLETT ADNI A JELENTKEZÉSI LAPOT, AKKOR DÖNTÖTTÉL ÚGY, HOGY A JOGOT VÁLASZTOD?

Zs.V.E.: Már az általános iskolában egyértelműen látszott, hogy inkább humán beállítottságú vagyok, azaz, hogy a reál pálya kevésbé érdekel, és abban kevésbé is vagyok erős.

A jog mint lehetséges orientáció úgy merült fel, hogy a családközpontban sok jogász, lelkész, országgyűlési képviselő is van, illetve volt, így a közszolgálati életpálya egy abszolút vonzó és követendő modellnek tűnt már akkor is. A politika pedig igazából 2000-ben, illetve még erősebben 2001-2002-ben kezdett érdekelni.

G.A.: ÉRDEKES, HOGY FIATAL LÁNYKÉNT RÖGTÖN A POLITIKA ÉS ÚGY ÁLTALÁBAN A KÖZÉLET FOGOTT MEG TÉGED. NEM ANNYIRA RENDHAGYÓ FORDULAT EZ, AMIT AZ IS BIZONYÍT, HOGY ÁLLANDÓ SAJTÓTÉMA, MISZERINT KEVÉS NŐ VESZ RÉSZT A POLITIKÁBAN.

NÁLAD HOGY ALAKULT KI EZ AZ ÉRDEKLŐDÉS?

Zs.V.E.: Igen, ez tényleg ritka. A mi családjunkban azonban a politika, a közélet eseményei napi témaként merülnek fel a beszélgetések során, így gyerekkoromtól kezdve ehhez voltam hozzászokva, ebben nőttek fel. A nagymamám például rendszeres betelefonálója volt különböző politikai műsoroknak. Viccet félretéve, nálunk ez téma volt mindig is. Ahogy az én gyerekeim is hallgatják a szüleimet meg engem, amikor otthon vagyunk és beszélgetünk, úgy mi is állandó hallgatói, idősebb korunkban pedig már részesei voltunk ezeknek a családi beszélgetéseknek. Ezekben a beszélgetésekben a politika elsősorban nem közhatalmi tevékenységként, hanem az országért, nemzetért, hazáért való munkaként, hivatásként, elhivatottságként jelent meg.

G.A.: MÁR A GIMNÁZIUMBAN IS MEGMUTATKOZOTT NÁLAD, HOGY SZERETED MAGADRA VENNI A KÖZÖSSÉGI FELADATOKAT, SZERETSZ A KÖZÉRT TEVÉKENYKEDNI? VÁLLALTÁL PÉLDÁUL OSZTÁLYPÉNZTÁROSI, OSZTÁLYTITKÁRI POSZTOKAT?

Zs.V.E.: Inkább úgy fogalmaznék, hogy mindig nyitott személyiség voltam. Mindig is könnyen barátkoztam, és hamar szereztem új ismerősöket. Mindenben részt vettem, amiben csak lehetett. Visszatérve a politika iránti érdeklődésemre, igazából az 2000-re tehető. Hogy mi váltotta ki belőlem konkrétan azt az erős késztetést, már nem tudom megmondani, de egyszer csak azt éreztem, hogy én ezzel szeretnék foglalkozni, részese szeretnék lenni a folyamatoknak.

G.A.: ARRIS EMLÉKSZEL, MIKOR DÖNTÖTTED EL, HOGY MÁR NEMCSAK HÁTÉREMBERKÉNT SZERETNÉL RÉSZT VENNI BENNE, HANEM IGENIS VÁLLALOD, HOGY ENNÉL ERŐSEBB AMBÍCIÓID VANNAK?

Zs.V.E.: Ez egészen pontosan 2002 tavaszára-nyarára esett, amikor az MSZP győzött a választáson, ami engem különösen letört. Pontosan aznap, amikor az utolsó vizsgám volt a jogi egyetemen, akkor jelentkeztem Szentendrén a helyi Fidesz csoportba, hogy szeretnék belépni. Akkor ugyanis már a szentendrei szigeten éltem, és onnan jártam be az egyetemre, illetve a CIB Bankhoz dolgozni. Ezt az időszakot megelőzően Budapesten éltem, hisz a családom is idevalósi. 2002 őszén ismertem meg a férjemet, és ezzel eldőlt, hogy maradok vidéken.

G.A.: GONDOLOM EZEK UTÁN EGYRE NAGYOBB FELADATOKAT VÁLLALTÁL...

Zs.V.E.: Igen. Összeházasodtunk, megszületett az első gyermekünk, és mikor a fiam két éves volt, akkor mentem vissza dolgozni a CIB Bankba, ahol – mint már röviden említettem – még egyetemistaként kezdtem dolgozni. Nagyon szerettem a banki munkát, de mégis azt éreztem, hogy azt a feladatkört már kinőttem, és egyébként sem tesz maradéktalanul elégedetté és boldoggá, mert valami hiányzott belőle. 2006-ban ezért indultam az önkormányzati választáson ott, ahol élünk, Pócsmegyeren. Bekerültem a képviselőtestületbe, majd a képviselőtestület alpolgármesternek választott. Így indult a helyi közélethez való közeledésem. Ez adta a legnagyobb megerősítést abban, hogy jó úton járok, hogy érdemes nekem ebbe az irányba elmozdulnom, hiszen ekkor még mindig csak huszonhét évesen, ráadásul a faluban jöttmentnek számítva, első helyen tudtam befutni mint képviselő.

G.A.: ÚGY LÁTOM, HOGY NEM EGY HIRTELEN UGRÁSSAL KERÜLTÉL SOKKAL MAGASABB POZÍCIÓBA, HANEM LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE HALADVA, EGY FOLYAMAT EREDMÉNYEKÉPPEN ÜLSZ MOST AZ ÁLLAMTITKÁRI SZÉKBEN. EZ GONDOLOM AZT IS JELENTI, HOGY A KÖVETKEZŐ LÉPÉST MINDEN ÚJSZERŰSÉGÉVEL EGYÜTT VISZONYLAG KÖNNYEN MEG TUDTAD UGRANI, MERTHOGY ADDIGRA MÁR FELKÉSZÜLTÉL, KÉSZEN ÁLLTÁL RÁ.

Zs.V.E.: Nem tagadom, hogy mindig volt lámpalázam egy-egy újszerű helyzet előtt, de a munka, a hivatás iránti szeretetem és a felkészülés átsegített ezeken. Mindig szerettem csinálni azt, amit éppen feladatul kaptam. S az előző lépések sikerei önbizalmat adtak a következő lépésekhez. Ráadásul az is nagyon jó érzéssel töltött el, hogy az emberek odafigyelnek arra, amit mondok.

Ennek persze a felelősségét is átéreztem. Sokszor napokig csiszoltam egy beszédet csak azért, hogy az jó legyen. Ha csak tíz ember hallgatja is, akkor is olyan legyen, mintha több százan lennének. Egyébként tényleg, ahogy mondod, valóban a létra legaljáról indultam. Amikor a politikával elkezdtem foglalkozni, akkor szórólapoztam, plakátot ragasztottam, csináltam mindent, ami ezzel a tevékenységgel jár.

G.A.: A MAGÁNÉLETEDRE TETT UTALÁSOKBÓL KIKÖVETKEZTETHETŐ, HOGY KARRIERED LEGFONTOSABB ÁLLOMÁSAIT MÁR FIATAL ANYUKAKÉNT TETTED MEG. FÉRFIAKNÁL TERMÉSZETESNEK VESSZÜK, HOGY KISGYEREKES SZÜLŐKÉNT IS TELJES ÉRTÉKŰ MUNKAERŐKÉNT TUDNAK HELYTÁLLNI, DE EGY NŐNÉL AUTOMATIKUSAN FELMERÜL A KÉRDÉS, HOGYAN SIKERÜLT MINDEZT ELÉRNI? HOGYAN TUDTAD ÖSSZEEGYEZTETNI A CSALÁDOT A KARRIERÉPÍTÉSSEL?

Zs.V.E.: Nehezen, nagyon nehezen. Egy percre nem állítanám, hogy ez nem okozott a családi életünkben nagy problémákat, de megpróbáltuk és megtanultuk ezeket kezelni az évek során. A családom nagyon nagy segítséget nyújt, és erős háttér, biztos támasz nekem. Hatan vagyunk testvérek, szerencsére még a húgaim is be tudnak segíteni. Ráadásul hála Istennek a szüleim is élnek, egészségesek, és aktívan részt tudnak venni az életünkben, úgyhogy nagyon sokat tesznek azért ők is, hogy én a munkámat el tudjam végezni, és közben a gyerekeknek is jó legyen.

G.A.: VOLT ESETLEG OLYAN SZABÁLY, AMIT A FÉRJEDDEL MEGFOGALMAZTATOK, AMIKOR LÁTSZOTT, HOGY INNEN AZÉRT MÉG FÖLJEBB IS LESZ ÚT, HOGY EZT VAGY AZT BIZTOS NEM FOGJUK ÍGY CSINÁLNI, VAGY ÉPP ELLENKEZŐLEG, BIZTOS, HOGY ÍGY VAGY ÚGY FOGJUK CSINÁLNI?

Zs.V.E.: Az a helyzet, hogy én elég határozott egyéniség vagyok, és ezeket a súrlódásokat már az elején megpróbáltam csírájában elfojtani, és tudatosan kijelöltem azt, hogy én mit szeretnék csinálni. Egyébként ő is ugyanilyen. Azzal, hogy gazdálkodik és állatokat tart, gyakorlatilag ugyanolyan kötöttségek között él, mint én. Ahogy én sem tehetem meg azt, hogy hazamegyek fél ötkor a munkahelyemről, ugyanúgy ő sem, hiszen egyikünknel sem az óra, hanem az elvégzendő feladatok határozzák meg a munkaidő végét. Szerencsére ezt össze tudjuk hangolni, mert neki az a hivatása, nekem ez, és mindketten kölcsönösen tiszteletben tartjuk a másik munkáját.

G.A.: A GYEREKEK EGYÉBKÉNT MIT SZÓLTAK HOZZÁ, AMIKOR ELŐSZÖR VOLT ÉSZLELHETŐ SZÁMUKRA AZ, HOGY ANYA EGYRE TÖBBET SZEREPEL A TV-BEN, TÖBBSZÖR LEHET OLVASNI VELE KÉSZÜLT INTERJÚKAT? TETSZETT NEKIK? SZERETIK EZT?

Zs.V.E.: Tetszik nekik és büszkék rá. Igaz, amikor nagyon fáradtak és keveset látnak, akkor azért kiszalad a szájukon egy-két olyan mondat, amiből az ember le tudja szűrni, hogy el tudnának képzelni ennél könnyebb családi életet is, de alapvetően természetesen büszkék rám, és persze az édesapjukra is.

G.A.: AKI SOHA NEM DOLGOZOTT ÁLLAMTITKÁR MELLETT, AZ NYILVÁN CSAK HALLOMÁSBÓL VAGY A SAJÁT ELKÉPZELÉSEI SZERINT ALKOT VÉLEMÉNYT A MUNKÁD MÍLYENSÉGÉRŐL. HOGY NÉZ KI PÉLDÁUL EGY MUNKANAPOD? BIZONYÁRA MINDEGYIK KISSÉ MÁS, DE ÁLTALÁBAN MILYEN ARÁNYBAN DOLGOZOL AZ IRODÁDBAN JEGYZETEKET OLVASVA, VAGY VESZEL RÉSZT TÁRGYALÁSOKON, UTAZOL ESETLEG KÜLFÖLDRE?

Zs.V.E.: A külföldi utak érdekesen alakultak eddig az életemben, mivel nem nagyon repültem eddigi életem során. Most, hogy itt dolgozom, volt olyan hónap, amikor háromszor is kellett. Különös dolog, hogy az ember leélt harmincöt évet minimális repülési tapasztalattal, aztán hirtelen sűrűsödnek ezek az utak. Van persze egy nemzetközi helyettes államtitkár kollégám, aki a nemzetközi kapcsolattartásban tehermentesít, úgyhogy neki többet kell utaznia, mint nekem.

Visszatérve a kérdésemre, egy átlagos nap úgy néz ki, hogy a miniszterelnökségen fél nyolctól van munkakezdés és a hivatalos munkaidő fél hatig tart. Nagyon tudnék annak örülni, ha legalább egy héten egyszer hétkor, fél nyolckor el tudnék jönni az irodából, de ez nem így van. A munkaidőből sokat elvesz az olvasás. Körülbelül száz-százötven olyan e-mail jön egy nap, amire érdemben kell reagálni, és ehhez persze alaposan utána kell járni az adott témának. S még nem beszéltünk az egyéb levelekről, a jelentésekről vagy a „jaj, csak hadd jöjjen be 5 perc” típusú, végül legalább egy órán át tartó megbeszélésekről... Próbálok emiatt bevezetni, hogy hétfőn és pénteken nem fogadok ügyfeleket, azokon a napokon csak a közvetlen kollégáimmal konzultálok, illetve vezetői értekezletet tartok, vagyis úgymond házon belül dolgozunk.

A többi nap meg szinte reggeltől estig jönnek-mennek az „ügyfelek”, megy az egész napos nyüzsgés.

G.A.: MILYEN KÉPESSÉG VAGY KÉSZÉG AZ SZERINTE, AMIRE A LEGNAGYOBB SZÜKSÉGED VAN, VAGY AMI A LEGJOBBAN SEGÍTI A MUNKÁDAT, ÉS NEM VELED SZÜLETETT, HANEM MONDJUK AZ ISKOLÁBAN TANULTAD?

Zs.V.E.: Talán az, amit a Fasorban is próbáltak belénk plántálni, hogy ha sokat dolgozunk, akkor annak meglesz a gyümölcse. S ezt tapasztalom a kollégáim körében is, hogy mindenkinek kiemelkedő a teherbírása, és ez kell is ahhoz, hogy elérjük, amit szeretnénk.

G.A.: MÉG A FASORI ÉVEK FELELEVENÍTÉSEKOR EMLÍTTETED, HOGY SZOROS VOLT ÉS MOST IS JÓ A KAPCSOLATOD A VOLT OSZTÁLYTÁRSAIDDAL. ŐK MIT SZÓLNAK A SIKEREIDHEZ? CSODÁLKOZNAK RAJTA, VAGY ILLIK AHHOZ AZ ÉSZTERHEZ, AKIT ŐK KAMASZKÉNT MEGISMERTEK?

Zs.V.E.: Nagyon sokan a facebook-on gratuláltak az osztálytársaim közül. Sőt, az egyik lány még köre-mail is küldött a többieknek erről, ami nagyon jól esett. Egyébként már a tízéves érettségi találkozón is mondták, hogy milyen büszkék rám az alpolgármesteri cím elnyerése miatt. Nem voltam a legjobb tanulók között, ami részben a sport, részben pedig a szorgalom hiánya miatt volt így. Annyit teljesítettem, amennyit muszáj volt a nekem megfelelő érdemjegyhez. Nem voltam túl nyugodt természet, inkább állandóan a társaság középpontjában voltam. Amolyan nagyszájú, hangadó típus, aki azért mindig próbált tisztelettudó maradni. Minden buliban és poénban benne voltam, de nem voltam sose tiszteletlen. Remélem, erre mások is így emlékeznek.

Inkább a családom szokta emlegetni a gimiskori alteros korszakomra utalva, hogy „amikor az apád kinyúlt kockás ingében és bakancsban jártál, akkor ezt azért nem gondoltuk volna.”

Dr. Gelányi Anikó (1999)

Emléktábla-avatás Kucsman Árpád tiszteletére

2013. november 19-én tanítványok, kollegák, pályatársak, barátok és tisztelők jelenlétében avatták fel a 2012-ben elhunyt Széchenyi-díjas egyetemi tanár, az MTA doktora, a hazai szerves kémia kiemelkedő személyisége, Kucsman Árpád emléktábláját annak a budai háznak a falán (Stoczek utca 17/b), amelyben a tudós több mint fél évszázadig lakott. (Szöveg- és képforrás: MTA.hu)

Iskolatársunk 1945-ben érettségizett, Vermes Miklós tanítványaként. Utána beiratkozott a Pázmány Péter Tudományegyetemre, tagja volt a híres Eötvös József Collegiumnak, majd szakmai pályafutása az ELTE Szerves Kémiai Tanszékén teljesedett ki. Életművét számos hazai és külföldi elismerés övezi.

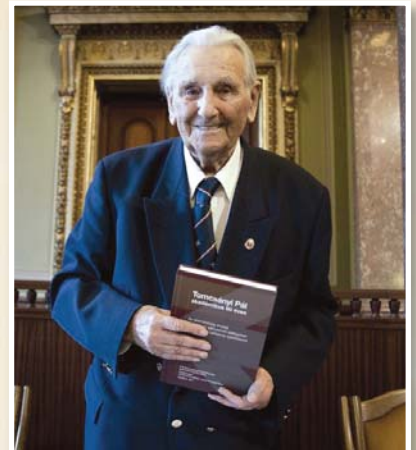
Hírek, egyébek

100 év – 1 csapat!

2013. november 16-án ünnepeltük gimnáziumunkban a fasori cserkészmunka 100. évfordulóját. Aradi György lelkes úr áhítata után köszöntőt mondott Hajdó Ákos, a gimnázium igazgatója és Buday Barnabás, a Magyar Cserkészszövetség elnöke, csapatunk tagja és egykori parancsnoka. A köszöntők között két videót tekinthettünk meg: egy visszaemlékezést Györgyey János, 1948-ban végzett öregcserkészünktől, illetve egy képösszeállítást csapatunk 100 éves történetéről. Ezután következett a centenáriumi emlékérmek átadása, majd egy, a 16-osok első száz évének emléket állító márványtábla leleplezése és megkoszorúzása. Ünnepélyünk végén megnyitottuk a csapatunk történetét bemutató kiállítást a Díszteremben. (Forrás: a Csapat facebook-oldala.)

Tomcsányi Pál (1942) akadémikus 90. születésnapjára az MTA ünnepélyes felolvasóülést rendezett 2014. március 5-én. Az Akadémia zsúfolásig megtelt dísztermében diáktársunkat köszöntötte az MTA főtitkára, az Agrárostály elnöke és 8 professzor. *A kertészettel, azon belül a gyümölcstermesztéssel kapcsolatos kutatásait 1952-ben kezdte. Ma is vallott célja, hogy exportképes, kiváló minőségű áruval és korszerű árukezeléssel a magyar föld minden hektárjáról a lehető legnagyobb értéket nyerje ki. Munkájával ahhoz is hozzájárult, hogy a termés jól értékesíthető legyen: 1969-ben a Kertészeti Egyetemen megkezdte a marketing oktatását. Előadásában az akadémikus az alkotó gondolkodást az ember privilégiumának nevezte, az emberiség önzetlen szeretetben való összetartását pedig továbbélése egyetlen útjának.* (Szöveg- és képforrás: MTA.hu) 1942-ben végzett akadémikus diáktársunk iskolánk meghatározó, emblemikus alakja. Ő állította az emléktáblát Cselőtei László akadémikus barátja tiszteletére. Az ünnepség alkalmából az egykori diákok és az iskola nevében Dr. Liptay György (1950) professzor gratulált.

A Magyar Tudományos Akadémia Dísztermében 2013. november 27-én 13. alkalommal osztották ki a Rátz Tanár Úr életműdíjakat. A névadó iskolánk híres igazgatója volt. Az Ericsson Hungary, a Richter Gedeon Rt., és a Graphisoft alapította díjat évente 2-2 matematika, fizika, kémia és biológia tanár kapja pedagógiai munkája elismeréseként. (A díjjal 1.2 -1.2 millió forint jutalom is jár.)

Nemzeti ünnepünk alkalmából 2014. augusztus 18-án, a Pesti Vigadóban tartott ünnepségen Tomcsányi Pál akadémikus a Magyar Érdemrend középkeresztje a csillaggal (polgári tagozat) kitüntetését vehette át Balog Zoltántól, az emberi erőforrások miniszterétől.

A Magyar Kémikusok Egyesületének Náray- Szabó István 2013-as tudományos díját ez év május 16-án adták át Dr. Liptay Györgynek az egyesület közgyűlésén. A díjat 1994-ben alapította az egyesület, azzal a céllal, hogy a kémia tudományában kiemelkedő tagok munkásságát elismerjék. Az évente adományozható díjjal Bronz emlékérem, oklevél és pénzjutalom jár.

Áder János köztársasági elnök 2014. június 19-én a Sándor-palotában átadta Vitályos Eszter iskolatársunknak (1997), a Miniszterelnökség európai uniós fejlesztésekért felelős államtitkári kinevezését. (<http://www.kormany.hu>)

Göttingenben 2014. június 19-én emléktáblát avattak Wigner Jenő (1920) Nobel-díjas magyar fizikus tiszteletére. Az emléktáblát annak a háznak a falán helyezték el, amelyben Wigner 1927-ben lakott: a Wilhelm-Weber-Str. 22-ben. (Wigner göttingeni vonatkozásairól további információ itt olvasható: http://webdoc.sub.gwdg.de/ebook/a/2002/nobelcd/html/karte_wigner_kl.htm)

Nagy öröm, hogy idén nyáron Iskolánk felújításon esett át. Az Új Széchenyi Terv keretében meghirdetett „Épületenergetikai fejlesztések és közvilágítás energiatakarékos átalakítása” című (KEOP-2012-5.5.0/A kódszámú) és az „Épületenergetikai fejlesztések megújuló energiaforrás hasznosításával kombinálva” című (KEOP-2012-5.5.0/B kódszámú) pályázathoz kapcsolódó munkákról a gimnázium honlapján láthatók képek. (http://fasori.hu/hirek/nyari_felujitas-2014)

A 2014-15-ös tanévben ünnepeljük Iskolánk újraindulásának huszonötödik évfordulóját. Egész tanévben jubileumi rendezvénysorozatot szervez a Gimnázium: minden hónapban lesz valamilyen esemény, rendezvény vagy kisebb verseny, amelyekről az iskola honlapján, illetve a médiában lehet tájékozódni.

A Fasori Gimnáziumról és volt diákjairól idén számos sajtóközlemény jelent meg:

- A Kossuth Rádió „A Hely” című műsorában hallható interjúk (2014.02.03 és 02.10) itt meghallgathatók:
http://httphu.tdf-cdn.com/4638/_demand/0073472b_6154878.mp3
http://httphu.tdf-cdn.com/4638/_demand/00736768_6161869.mp3
- Az első részhez készült videó itt megtekinthető:
<https://www.youtube.com/watch?v=gaSnfNTjS04>
- A második részhez készült videó pedig itt:
<https://www.youtube.com/watch?v=an5X8ewMIQ4>
- Interpress Magazin (IPM), 2014. januári szám: Velti László: Jeles napok (Minek köszönhetően emelkedett a Fasori Evangélikus Gimnázium a világ legeredményesebb középiskoláinak sorába a két világháború között?), 60-65. oldal
- Benkőné Di Giovanni Rita: Kémiaoktatás a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnáziumban, Magyar Kémikusok Lapja, LXIX. évf., 2. szám, 2014. február, 52-53. oldal

A jubileumi tanév-Anyító ünnepségre 2014. szeptember 1-jén került sor. Beszédet mondott Gáncs Péter elnökpüspök, Balogh Zoltán miniszter, dr. Glatz Ferenc akadémikus és Hajdó Ákos igazgató. Sor került Bogsch Árpád (ENSZ WIPO alapító vezérigazgatója) szobrának a felállítására, aki a Genfi Fasor Verein-t megalakította, és jelentős anyagi támogatást nyújtott az iskola újjáalakításakor. Egyesületünket dr. Lipatay György és Barcsay Zsombor képviselte. Beszédet mondott Dürer János a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának kommunikációs főtanácsadója. A folytatásban Pröhle Gergely, a Magyarországi Evangélikus Egyház országos felügyelője köszöntötte az egybegyűlteket, majd büféasztal mellett kötetlen beszélgetéssel zárult az ünnepség.

Göttingenben, magyarul

Száznegyven éves göttingeni hagyományt folytatva állítottak emléktáblát Wigner Jenő Nobel-díjas magyar fizikusnak, az első atomreaktor megalkotójának, annak a háznak a falán, amelyben egykor – 1927 és 1928 között – lakott. Wigner immár a hatodik magyar – Gyarmathi Sámuel, Kőrösi Csoma Sándor, Bolyai Farkas, Neumann János és Zsigmondy Richárd után –, akinek ily módon is megörökítették nevét az egyetemi városban. Az emléktábla több éves kitaró szervezés eredménye, és nagy részt a Göttingeni Egyetem Finnugor Tanszéke lektorának, Rab Irénnek köszönhető. Ahogyan az is, hogy a táblán a tudós neve – az eddig megszokottól eltérően („Alexander Csoma von Körös”, „John von Neumann”) – végre magyarul, Wigner Jenő Pálként szerepel. Alatta németül a felirat: „fizikus, Nobel-díjas”. Az emléktábla-avatón a város és az egyetem képviselői mellett Czukor József berlini magyar nagykövet is beszédet mondott. Méltatásában arra emlékeztetett, hogy Wigner a tudósok sokaságát kitermelő Fasori Evangélikus Gimnázium növendéke volt (többek között Neumannal és Szilárd Leóval együtt). Szót ejtett természetesen a „magyar Marslakók” köréről, legendás történeteken keresztül érzékeltette a nagyszerű tudós emberségét és nagyvonalúságát. Örömet fejezte ki egyben, hogy sok fiatal van jelen az emléktábla-avatón – többek között a Finnugor Tanszék diákjai –, nekik azt kívánta, hogy legyenek „legalább olyan sikeresek, mint Wigner volt”.

A tudós élete végig megtartotta kapcsolatait Magyarországgal. Egyszer azt mondta: „Egyszerű magyar dalok és versek, amelyeket 1910 előtt tanultam, ma is önként megszólalnak bennem. Az Egyesült Államokban eltöltött hatvan esztendő után még mindig inkább magyar vagyok, mint amerikai, az amerikai kultúra sok vonása mindmáig idegen maradt számomra.” A tábla ennek is emléket állít. Nem hullott le nevéől az ékezet, megmaradt eredetiben. Immár a Göttingenben járók is olvashatják: „Wigner Jenő fizikus. Nobel-díjas”.

Nagy Mihály Zoltán

A Kőrösi Csoma Sándor-program ösztöndíjasa

Emlékezés Opper Denise-re

Boldog gyermekkorát Denise Cegléden tölti, ahol édesapja, Dr. Opper Jenő a Ceglédi Kossuth Lajos Főgimnázium történelem-latin szakos tanára, majd címzetes igazgatója, később a város képviselőtestületének tagja, a ceglédi Szabad Líceum titkára, rendszeres előadója, a Vöröskereszt Egylet alelnöke, a Sportegyesület és a Kaszinó elnöke, a Kossuth Múzeum igazgatósági tagja. Denise könnyedén és jól tanul, kitűnőre érettségizik. A latin és német nyelv mellett franciául, angolul és zongorázni is tanul. A Budapesti Külkereskedelmi Főiskolát sikerrel végzi, majd az 50-es években a Kohó- és Gépipari Minisztériumban, míg a 60-as évektől a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének osztályain dolgozik. **Budapestben csatlakozik a Fasori Evangélikus Gyülekezethez és a Fasori Gimnázium Volt Növendékeinek Egyesületéhez, melyhez az evangélikus hiten kívül nagybátyja, Dr. Opper Imre fasori gimnáziumi rajztanáron keresztül is szoros családi kötelékek fűzik.** Az egykori fasori diákokkal sok programban részt vesz, beutazza Magyarország különböző vidékeit és a környező országokat. A régi, jó tanítási-tanulási módszereket és éles elméjét dicséri, hogy Denise még jóval 80 éves korán túl is fejből citálja a latin közmondásokat, Cicerót, Senecát, Pliniust, Ovidiust. Pár taktus zene után gondolkodás nélkül nevezi meg a zeneszerzőt, kinek muzsikája a rádióban vagy a televízióban éppen felcsendül. Élete utolsó pillanatáig érdeklődik a világ dolgai, a művészetek, a politika iránt, sokat olvas (több nyelven), újságot és könyveket. A Fasori Gyülekezettel és az egykori diákokkal – bár nem volt a Gimnázium diákja – tartja a kapcsolatot, amíg teheti. 2014. július 4-én hunyt el – emlékét megőrizzük.

A Martin György Kulturális Egyesület megalakulása

A Fasori Evangélikus Gimnáziumban mozgalmas kulturális, népművészeti élet folyik. Az elmúlt évek alatt a MEGINT (Magyarországi Evangélikus Gimnáziumok Népművészeti Találkozója) jelentős rendezvényre öltött ki magát, s iskolánkban a néptáncoktatás is beindult. Gimnáziumunk vezetésével együttműködve, Barcsay Zsombor (2012) kezdeményezésére 2014. szeptember 3-án a Fasori Gimnázium első emeleti aulájában, Martin György (1950) fa domborművénel megalakult a Martin György Kulturális Egyesület. Az alapvetően kulturális, közösségformáló céllal létrejövő egyesület tevékenyen részt vesz a Fasor kulturális és sportéletének fellendítésében, szervezésében, működtetésében. Az alakuló közgyűlés az elnökség tagjává Jernei Anikó művészettörténészt és Szemán Barnabás néptáncotanárt, alelnökévé Hajdó Ákos igazgatót és Varga Tamásné művészeti munkaközösség-vezetőt, elnökké Barcsay Zsombort választotta meg. Az alakuló közgyűlésen ugyan nem tudott jelen lenni Borbély Jolán néprajzkutató, Martin György özvegye, de távollétében is támogatta a közösség törekvéseit, és örömmel elfogadta a közgyűlés felkérését a tiszteletbeli elnöki címre. Rónaszékiné Keresztes Mónika a VII. kerületi önkormányzat alpolgármestere szintén nem tudott jelen lenni az alakuláskor, azonban, egyetértve egyesületünk céljaival, egy későbbi időpontban alapító tagként csatlakozik a közösséghez. Az egyesület tevékenységét támogathatjátok Ti is, ez ügyben írjatok a martinegyesulet@gmail.com e-mail címre.

Egyesületünk elmúlt évi tevékenysége

Éves közgyűlésünket 2013. október 12-én tartottuk a XXIV. Fasor-nap keretében. Dr. Liptay György elnök és Hajdó Ákos igazgató úr köszöntője után Teesdale Róbert, 1935-ben érettségizett, a legidősebb fasori iskolatársunk elevenítette fel emlékeit az akkori gimnáziumról, a kezdeti időszakról. Ezután Dr. Kőszegfalvi György (1950) professor emeritus tartott előadást *Az evangélikusság helyzete a népszámlálás eredményeinek tükrében* címmel. Győri Tamás elnöki, Dr. Raisz Dávid főtítkári, és Dr. Csizér Márton pénztárosi beszámolóját a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

A közgyűlésen tisztújításra került sor, a jelölteket a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Tiszteletbeli elnök: Dr. Liptay György (1950) az MTA doktora

Elnök: Dr. Raisz Dávid (1995) okl. villamosmérnök, docens, BME Villamos Energetika Tanszék

Titkár: Dr. Borókay Réka (1995) jogász, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola főtitkára

Titkár: Cziczka Katalin (2000), magyar nyelv és irodalom – történelem szakos bölcsész és tanár

Pénztáros: Dr. Csizér Márton (1995) jogász, közigazdász

Elnökségi tagok: Kanyó Ferenc (2003) történész, Barcsay Zsombor (2012) a BME hallgatója, Győri Tamás (1995) evangélikus lelkész, tanár, tanácsadó, a Magyar Természetjáró Szövetség igazgatója

A Gimnázium cserkészcsapata részéről Heltei Péter köszöntötte a résztvevőket, szövegét a Csapat jövőbeli terveiről, és meghívta a jelenlévőket a 16. sz. Evangélikus Gimnázium Cserkészcsapat centenáriumi ünnepségére.

Avégzős osztályok ballagásán 2014. április 30-án Dr. Raisz Dávid, egyesületünk elnöke köszöntötte a gimnáziumtól búcsúzó diákokat.

Június 14-én ismét megrendeztük a hagyományos, Pünkösöd utáni találkozónkat „Egykori Fasoriak Találkozója” néven. A résztvevők Hajdó Ákos igazgató rövid, iskolánk aktuális helyzetéről szóló beszámolójának meghallgatása után kötetlenül beszélgettek, fényképeket nézegetve idéz-

ték fel a múlt eseményeit a gimnázium udvarán felállított asztalok mellett.

Egyesületünk tiszteletbeli elnöke Dr. Liptay György lemondott a Budapest - Fásori Evangélikus Gimnázium igazgatótanácsi tagságáról. Az Igazgatótanács 2014. június 25-én tartott ülésén Hajdó Ákos igazgató emléklappal köszönte meg Dr. Liptay Györgynek az iskoláért végzett minden szolgálatát és hangsúlyozta, hogy az IT tiszteletbeli örökös tagjaként mindig szeretettel

látott vendég az intézményben. Az Igazgatótanácsban helyét új tagként Dr. Raisz Dávid, az egyesület elnöke vette át.

Egykori diákjaink 2014 tavaszán a következő rendhagyó osztályfőnöki órákat tartották:

- 9.C Pásztor György (1941)
- 10.A Vajna Julianna (2013),
Sík Luca (2013)
- 10.B Raisz Dávid (1995)
- 11.C Raisz Dávid (1995)

Egyesületünk pénzügyi helyzete

Ezúton is köszönetet mondunk azoknak, akik az elmúlt évben anyagi támogatást nyújtottak Egyesületünk működéséhez. A kapott adományok lehetővé teszik, hogy az Egyesület továbbra is erősítse az összetartozás érzését többek között például a Fásori Örökdiák lap kiadásával, összejövetelek szervezésével, iskolánk egykori tanárainak emlékének ápolásával.

Kedves Volt Fásori Diáktársunk!

Előre is köszönetet mondva minden forint adományért, kérünk Benneteket, hogy anyagi helyzetetektől függetlenül támogassátok az Egyesület működését.

Egyesületünk részére szánt összeget az alábbi módon tudjátok eljuttatni hozzánk: Hazánkban élő volt fásori diáktársaink a küldött csekken tudják befizetni bármely postán vagy OTP fiókban. Az utóbbi helyen bankszámláról is lehet összeget átutalni. Ha nincs csekked, akkor bármely OTP fiók az alábbi jelzett bankszámlára felvesz összeget az Egyesület javára:

OTP Hungary 11714006-20308197 Ev. G. Volt Növ. Egy.

Külföldön élő volt diáktársaink pedig az alábbi számlaszámra tudják részünkre a kívánt összeget elküldeni:

IBAN Hungary HU 43 117140062030819700000000, SWIFT kód: OTPVHUHB

AZ ELMÚLT IDŐSZAKBAN ELHUNYT ISKOLATÁRSAINK.

Együttérzéssel emlékezünk elhunyt iskolatársainkról.

A névsorban csak azok neve szerepel, akikről hiteles adataink vannak.

A nevek utáni évszám az érettségi évét jelzi.

Thomas Garamszegi	(1948) †2013
Dr. Jeszenszky László	(1949) †2014
Korai Béla	(1948) †2013
Lelkes Péter	(1945) †2013
Maróth Frigyes (San Francisco)	(1947) †2013
Dr. Sámsoni (Schréter) Zoltán	(1939) †2013
Sándor János	(1943) †2013
Varga László Pál	(1944) †2013
Zalatnai Lajos	(1952) †2014
Sztankay István, a Nemzet Színésze	(1954) †2014

FASORI ÖRÖKDIÁK

a Budapesti Evangélikus Gimnázium Volt Növendékeinek Egyesülete hírlevele • Az egyesület címe: 1071 Budapest, Városligeti fasor 17-21., e-mail: fasorioregdiak@gmail.com

• Megjelenik 300 példányban. • Szerkesztőbizottság: Raisz Dávid főszerkesztő, Cziczka Katalin szerkesztő (e-mail: cziczka.katalin@fasori.hu), Dr. Érfalvy Livia olvasószerkesztő.

• A lap előállításához és egyesületünk működéséhez adományokat elfogadunk, melyek az OTP Hungary 11714006-20308197 Ev. G. Volt. Nov. Egy., illetve az IBAN Hungary HU 43117140062030819700000000 számlaszámra utalhatók.